

Fitz József köszöntése

Emléklés Fitz József születésének századik évfordulóján az Országos Széchényi Könyvtárban

A Magyar Bibliofil Társasággal és a Magyar Könyvtárosok Egyesületével 1988. október 28-án közösen megrendezett emléklést *dr. Billédi Ferencné*, az MKE elnöke nyitotta meg, s ő köszöntötte a szép számú meghívottakat, a rokonokat, pályatársakat, tanítványokat, tisztelőket. Utána *Juhász Gyula* akadémikus, az OSZK főigazgatója emelkedett szólásra. Rö-

vid beszédében arról szólt, hogy Fitz munkássága máig példamutató, pályája tudományosság és könyvtárosság összefonódásának, szerves egymásbaépülésének paradigmája. Ezt követően Fitz életművének kiváló ismerője, *Pogány György*, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők osztályvezetője tartott előadást *Könyv és könyvtár – egy élet tanulságai* címmel. *Pogány György* persze nem teljes egészében adta elő a *Könyvtáros* olvasói által már ismert, nagylelegzetű, önálló kutatási eredményekre épülő tanulmányát, de természetesen mégis annak nyomvonalain haladt (*Könyvtáros*, 1987/10., 11., 12. sz.). Új szempontokat hoztak viszont *dr. Haraszthy Gyula* és *dr. Soltesz Zoltánné* előadásai. Az OSZK nyugalmazott fősztályvezetője *Fitz József*, az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója, az OSZK osztályvezetője pedig *Fitz József*, a *könyvtörténelem* című előadásaikkal gazdagították az emléklés anyagát. Előadásaik szövegét a *Könyvtáros* teljes terjedelemben közli. *Szántó Tibor*, a Magyar Bibliofil Társaság főtítkára, a Helikon Kiadó művészeti vezetője *Fitz József*, a *nyomdászok mentora* címmel szólt az ünnepelt-ről, beszédében személyes emlékeket is felidézve, köztük egy nem éppen vidámat, de időszerűt is. (Fitz annak idején a gerinctelen könyvet a gerinctelen emberhez hasonlította, és e mondása buzdította arra *Szántó Tibort*, hogy ne engedje a már kinyomott, „kész” bibliofil Fitz-kötetet az emléklés alkalmából terjeszteni, mivel arról technikai okokból lemaradt a gerincnyomás. Lám, Fitz százévesen is „belenyúl” mindennapjainkba.)

Az emléklés tudományos hozadékát olvasóink a közölt írásokból megítélhetik. Hogy emberileg mit jelentett Fitz József, azt azok érzékelhették igazán, akik – jelen lévén az emléklésen – láthatták a tanítványok, egykori hallgatók meghatottságát, hallhatták a szünetekben közös emlékeik meghitt felidézését.